

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 665/2023-27

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a sudcov Rastislava Kaššáka a Miloša Maďara (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], t. č. Ústav na výkon trestu odňatia slobody a Ústav na výkon väzby Ilava, proti postupu Krajského súdu v Banskej Bystrici v konaní vedenom pod sp. zn. 1T/8/00 v súvislosti s nekonaním o žiadosti o vyhotovenie fotokópie z trestného spisu takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**
2. Žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 21. júla 2023 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v spojení s čl. 12 ods. 1 a čl. 47 ods. 3 ústavy, základného práva nebyť vystavený ponižujúcemu zaobchádzaniu podľa čl. 16 ods. 2 ústavy, základného práva na zachovanie ľudskej dôstojnosti podľa čl. 19 ods. 1 ústavy a svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 1 T 8/00 v súvislosti s nekonaním o jeho žiadosti o vyhotovenie fotokópie z predmetného trestného spisu. Navrhuje priznať mu finančné zadost'učinenie vo výške 3 000 eur a ustanoviť mu právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

2. Z ústavnej sťažnosti, jej príloh a zo zistení z vlastnej rozhodovacej činnosti ústavného súdu (napr. IV. ÚS 14/2023, I. ÚS 91/2023, II. ÚS 177/2023) vyplýva, že v trestnej veci vedenej na krajskom súde pod sp. zn. 1T/8/2000 bol sťažovateľ rozsudkom z 24. mája 2000 uznaný vinným zo spáchania trestného činu vraždy podľa § 219 ods. 1 a 2 písm. f) zákona č. 140/1961 Zb. Trestný zákon účinného v čase skutku, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 23 rokov so zaradením do tretej nápravno-výchovnej skupiny a z výkonu tohto trestu bol sťažovateľ

podmienečne prepustený 28. júla 2016. Následne bol sťažovateľ rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5Tk/2/2017 z 13. septembra 2017 uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 ods. 1 a 3 písm. a) zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení účinnom v rozhodnom období, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody na doživotie.

3. Sťažovateľ 13. októbra 2022 požiadal krajský súd o vyhotovenie fotokópií sedemdesiatich kusov fotografií, ktoré sú súčasťou trestného spisu vedeného krajským súdom pod sp. zn. 1 T 8/00. Predseda senátu krajského súdu požiadal žiadosťou z 27. októbra 2022 Ústav na výkon trestu odňatia slobody a Ústav na výkon väzby Ilava o oznámenie, či je možné vyhovieť žiadosti odsúdeného v plnom rozsahu vzhľadom na to, že sťažovateľ vykonáva trest odňatia slobody za vraždu ďalšej ženy, a tiež vzhľadom na jeho psychologický profil s tým, že z celkového počtu sedemdesiat kusov fotografií je na šestnástich fotografiách poškodená vyfotená sčasti nahá alebo úplne nahá. Dňa 14. novembra 2022 bola krajskému súdu doručená odpoveď, v ktorej bolo doporučené nevyhovieť žiadosti sťažovateľa o sprístupnenie takých fotografií.

4. Listom z 18. mája 2023, ktorý bol doručený krajskému súdu 24. mája 2023, sťažovateľ podal sťažnosť na postup [REDAKOVANÉ], tajomníčky tohto súdu, ktorú krajský súd vybavil listom sp. zn. 1 SprS 31/2023 z 19. júna 2023.

II.

Argumentácia sťažovateľa

5. Proti namietanému postupu krajského súdu podal sťažovateľ túto ústavnú sťažnosť, v ktorej argumentuje, že listom z 18. mája 2023, ktorý bol krajskému súdu doručený 24. mája 2023, požiadal o vyhotovenie kópie vyjadrenia [REDAKOVANÉ], vedúceho „SPaKČ“ príslušného ústavu na výkon trestu odňatia slobody. [REDAKOVANÉ] sa na výzvu krajského súdu vyjadroval k otázke ne/vhodnosti vyhovieť sťažovateľovej žiadosti o vyhotovenie všetkých sedemdesiatich fotokópií fotografií poškodenej, ktoré sú súčasťou trestného spisu vedeného pod sp. zn. 1T/8/00. Sťažovateľ poukázal na účel, na ktorý potrebuje predmetné vyjadrenie, s ktorým sa podľa vlastných tvrdení nemohol oboznámiť (podanie žaloby na ochranu osobnosti a trestného oznámenia na mjr. [REDAKOVANÉ]). Uvádza, že svoju žiadosť zaslal v jednej obálke spolu so sťažnosťou na postup [REDAKOVANÉ], ktorej doručenie krajský súd potvrdil, a teda mu bola preukázateľne doručená. Tvrdí, že jeho sťažnosť na postup [REDAKOVANÉ] pritom bola vybavená listom sp. zn. 1 SprS 31/2023 z 19. júna 2023. Krajský súd však do podania ústavnej sťažnosti na jeho žiadosť o vyhotovenie fotokópie vyjadrenia mjr. [REDAKOVANÉ] nereagoval, čím porušil jeho základné právo domáhať sa práv na nezávislom a nestrannom súde, ako aj právo na prístup k súdu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru. V nadväznosti na predmetné porušenie došlo aj k porušeniu ostatných v ústavnej sťažnosti namietaných práv. Sťažovateľ namieta, že od novembra 2022 musí „trpieť a znášať hanlivé a ničím nepodložené vyjadrenie“ [REDAKOVANÉ]. Nesprístupnením mu jeho kópie nemôže požiadať o poskytnutie právnej pomoci s cieľom podať žalobu na ochranu osobnosti.

III.

Vyjadrenie krajského súdu a replika sťažovateľa

III.1. Vyjadrenie krajského súdu:

6. Na výzvu ústavného súdu [§ 56 ods. 6 posledná veta zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)] sa k ústavnej sťažnosti vyjadril krajský súd v podaní doručenom ústavnému súdu 6. novembra 2023. Z vyjadrenia jeho predsedu vyplýva, že po oboznámení sa so spisom vedeným pod sp. zn. 1T/8/00 zistil, že sťažovateľ 13. októbra 2022 v rámci nahliadnutia do spisu krajského súdu, ktoré mu bolo na základe jeho žiadosti umožnené na Okresnom súde v Trenčíne, požiadal o vyhotovenie kópií všetkých fotografií z fotoalbumu, ktorý tvorí súčasť tohto spisu. Krajský súd ďalej uviedol, že predseda senátu krajského súdu požiadal žiadosťou z 27. októbra 2022 Ústav na výkon trestu odňatia slobody a Ústav na výkon väzby Ilava o oznámenie, či je možné vyhovieť žiadosti odsúdeného v plnom rozsahu vzhľadom na to, že sťažovateľ vykonáva trest odňatia slobody za vraždu ďalšej ženy, a tiež vzhľadom na jeho psychologický profil s tým, že z celkového počtu sedemdesiatich kusov fotografií je na šestnástich fotografiách poškodená vyfotená sčasti nahá alebo úplne nahá. V zmysle vyjadrenia krajského súdu mu bola 14. novembra 2022 doručená odpoveď, v ktorej bolo dôrazne doporučené nevyhovieť žiadosti sťažovateľa o sprístupnenie fotografií jeho obete. Dňa 20. decembra 2022 a opakovane 9. januára 2023 boli sťažovateľovi sprístupnené vyhotovené fotokópie požadovaných fotografií z fotoalbumu s výnimkou uvedených šestnástich kusov fotografií. Krajský súd konštatoval, že z popísaných skutočností a obsahu trestného spisu vedeného pod sp. zn. 1T/8/00 vyplynulo, že sťažovateľ nepožiadaval o vyhotovenie kópie odpovede mjr. [REDAKOVANÉ] (vedúci „SPaKČ“) zo 14. novembra 2022, a preto nemá jeho tvrdenie, že sa krajský súd nevysporiadal s touto jeho žiadosťou, oporu v obsahu trestného spisu. S neexistujúcou žiadosťou sťažovateľa sa nemohol nevysporiadať, a preto namietané práva sťažovateľa neporušil. Dodal však, že predmetné vyjadrenie je súčasťou trestného spisu na č. 1. 1105 (na č. 1. 1109 opravený dátum) a sťažovateľ má možnosť sa s ním oboznámiť ak o to, tak ako v minulosti, požiada v súlade s § 69 ods. 1 Trestného poriadku. Predseda senátu k ústavnej sťažnosti rovnako skonštatoval nedoručenie sťažovateľovej žiadosti a jeho právo na nazretie do spisu a robenia si z neho poznámok. Uviedol, že ak by súdu takú žiadosť doručil, bol by mu súdny spis zaslaný k nahliadnutiu tak, ako sa to stalo aj v minulosti. Preto ak mu súd nevyhotovil nejakú fotokópiu listiny, neporušil žiadne jeho právo. Krajský súd navrhol odmietnuť ústavnú sťažnosť sťažovateľa pri jej predbežnom prerokovaní.

III.2. Replika sťažovateľa:

7. K vyjadreniu krajského súdu doručenému ústavnému súdu 6. novembra 2023 sťažovateľ zaujal stanovisko v podaní doručenom ústavnému súdu 28. novembra 2023. Naďalej zotrval na podanej ústavnej sťažnosti, ktorú považuje za dôvodnú. Opätovne konštatoval, že všeobecnému súdu zaslal žiadosť o vyhotovenie kópie dotknutého vyjadrenia v jednej obálke so sťažnosťou podanou na postup [REDAKOVANÉ] ktorá bola preukázateľne doručená krajskému súdu 24. mája 2023. Uviedol, že mu nemôže byť na ťarchu skutočnosť, že žiadosť o vyhotovenie predmetnej kópie a sťažnosť z 18. mája 2023 nebola všeobecnému súdu zaslaná doporučené. Poukázal na svoje podanie vedené pod sp. zn. Rvp 2738/2022 (ktoré bolo ústavným súdom odložené, pozn.), v súvislosti s ktorým došlo k omylu trestnej kancelárie pri sprístupňovaní mu súdneho spisu.

Vyjadrenie krajského súdu považuje za klamlivé a svojvoľné. Konštatuje, že buď bola jeho žiadosť niekde nedopatrením/omylom/nedbalosťou uložená alebo „úmyselne, účelovo zničená, zahodená odstránená, a to osobou [REDAKOVANÉ]“, ktorí na to podľa neho mali dôvody (sťažovateľ uvádza podanie trestných oznámení a iné). Požiadala, aby krajský súd predložil objektívny dôkaz o tom, že jeho dotknutá žiadosť nebola v obálke doručenej krajskému súdu 24. mája 2023 (napr. kamerový záznam). Krajský súd podľa jeho názoru vo vyjadrení nepotvrďuje, že by sa jeho žiadosť v tejto obálke nenachádzala, a tak nevyvrátil sťažovateľom tvrdenú skutočnosť, že o jeho žiadosti o vyhotovenie kópie vyjadrenia sa nekonalo. V ostatnom sťažovateľ zotrval na argumentácii uplatnenej v tejto, resp. vo svojich predchádzajúcich ústavných sťažnostiach.

IV.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

8. Podstatou ústavnej sťažnosti sťažovateľa je namietané porušenie označených práv (bod 1 tohto uznesenia, pozn.) postupom krajského súdu v súvislosti s nekonaním o jeho žiadosti o vyhotovenie fotokópie dokumentu z trestného spisu vedeného pod sp. zn. 1T/8/00.

9. Napriek absencii právneho zastúpenia sťažovateľa a z toho vyplývajúcich nedostatkov niektorých zákonom ustanovených náležitostí ústavnej sťažnosti ústavný súd nepovažoval za potrebné vyzývať sťažovateľa na doplnenie jeho podania, vyhodnotiac ho za obsahovo natoľko zrozumiteľné, že umožňuje realizovať ústavný prieskum.

IV.1. K namietanému porušeniu práva na spravodlivý proces:

10. Podstatou sťažovateľovej ústavnoprávnej argumentácie je tvrdenie o nemožnosti jeho prístupu k súdu a porušení práva domáhať sa svojich práv na nezávislom a nestrannom súde z dôvodu, že krajský súd nekonal o jeho žiadosti o vyhotovenie fotokópie vyjadrenia [REDAKOVANÉ] zo 14. novembra 2022.

11. Ústavný súd vo svojej konštantnej judikatúre opakovane uvádza, že obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy je umožniť každému reálny prístup k súdu, pričom tomuto základnému právu zodpovedá povinnosť súdu o veci konať a rozhodnúť (napr. II. ÚS 88/01, III. ÚS 362/04), ako aj zabezpečiť konkrétne procesné garancie v súdnom konaní. K porušeniu tohto základného práva by mohlo dôjsť predovšetkým, ak by bola komukoľvek odmietnutá možnosť domáhať sa svojho práva na nezávislom a nestrannom súde, teda pokiaľ by súd odmietol konať a rozhodovať o podanom návrhu fyzickej osoby alebo právnickej osoby (m. m. II. ÚS 216/06, I. ÚS 91/2023). V zmysle judikatúry ústavného súdu účelom práva nazerať do spisu (a s tým spojeného práva na kópie spisu) je poskytnutie príležitosti oboznámiť sa so všetkými skutočnosťami podstatnými pre rozhodnutie vo veci, a tým aj v plnej miere predložiť súdu vlastnú argumentáciu v záujme ochrany vlastných práv (m. m. III. ÚS 163/03).

12. Úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti je, okrem iného, posúdiť, či táto nie je zjavne neopodstatnená. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú ústavnú sťažnosť ide vtedy, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným

postupom príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, ktorých porušenie sa namietalo, prípadne z iných dôvodov (m. m. I. ÚS 66/98, III. ÚS 198/07). K iným dôvodom, ktoré môžu zakladať záver o zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti, nesporne patrí aj ústavnoprávny rozmer, resp. ústavnoprávna intenzita namietaných pochybení, resp. nedostatkov v činnosti alebo rozhodovaní príslušného orgánu verejnej moci, posudzovaná v kontexte s konkrétnymi okolnosťami prípadu (m. m. IV. ÚS 62/08, IV. ÚS 362/09).

13. Sťažovateľ argumentuje, že krajský súd sa k ním podanej žiadosti nevyjadril, hoci mu bola zaslaná v jednej obálke spolu so sťažnosťou na postup [REDAKOVANÉ], ktorá bola krajskému súdu doručená 24. mája 2023. Tvrdí, že jeho sťažnosť na postup [REDAKOVANÉ] pritom bola vybavená listom sp. zn. 1 SprS 31/2023 z 19. júna 2023.

14. Na účel predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti sa ústavný súd oboznámil aj so znením listu krajského súdu sp. zn. 1 SprS 31/2023 z 19. júna 2023. Zároveň si od krajského súdu vyžiadal kópiu žiadosti sťažovateľa z 18. mája 2023, doručenej mu 24. mája 2023. Zo strany krajského súdu mu bola v nadväznosti na uvedenú požiadavku doručená sťažovateľova sťažnosť na postup [REDAKOVANÉ], súdnej tajomníčky krajského súdu. Krajský súd nepredložil ústavnému súdu žiaden iný dokument z tohto dátumu. Ani z obsahu zaslanej sťažnosti sťažovateľa z 18. mája 2023 nebola zrejماً žiadna iná žiadosť o vyhotovenie fotokópie dokumentu z dotknutého trestného spisu. V nadväznosti na predmetnú skutočnosť ústavný súd pristúpil k vyzvaniu krajského súdu aj na osobitné vyjadrenie sa k sťažovateľom namietaným skutočnostiam. Krajský súd následne explicitne potvrdil skutočnosť, že z obsahu trestného spisu vedeného pod sp. zn. 1T/8/00 vyplýva, že sťažovateľ nepožiadaval o vyhotovenie kópie odpovede mjr. [REDAKOVANÉ] zo 14. novembra 2022.

15. V kontexte týchto okolností ústavný súd akcentuje niekoľko faktov, ktoré považuje v tejto veci za relevantné. V prvom rade uvádza, že nie je „skutkovým súdom“, sám dokazovanie spravidla nevykonáva a nie je preto ani oprávnený do skutkových záverov všeobecných súdov zasahovať (m. m. II. ÚS 472/2014). O to viac, že v sťažovateľom namietanej veci nejde o riešenie otázky v prebiehajúcom konaní, t. j. o rozhodovanie o vine a treste vo veci samej, ale ide v podstate o otázku nazerania do spisu po právoplatnom skončení trestného konania. Povaha tejto otázky tak predstavuje iný rozmer nazerania na ňu (predmetné ústavný súd uvádza bez toho, aby ju degradoval, pozn.). Ústavný súd sa však vzhľadom na poskytnuté tvrdenia nemá dôvod domnievať, že krajský súd sa odmietol vysporiadať so sťažovateľovou žiadosťou, ktorú neeviduje v obsahu dotknutého trestného spisu. V jednej línii s týmto tvrdením zároveň konštatuje, že sťažovateľ v ústavnej sťažnosti (ako ani v následnom vyjadrení) nepreukazoval (nepreukázal) jej podanie a doručenie. V okolnostiach prerokovanej veci nemôže obstať ani tvrdenie o tom, že jeho žiadosť bola obsahom jednej obálky s iným (krajskému súdu doručeným) dokumentom (aj vzhľadom na ďalej uvedené skutočnosti). Sťažovateľ ani netvrdil, že by po údajnom podaní takej žiadosti ešte v máji 2023 vyvinul nejakú aktivitu na zabezpečenie požadovaného dokumentu (nevyplýva to ani z vyjadrenia krajského súdu). So svojimi tvrdeniami sa obrátil priamo na ústavný súd, ktorý je *ultima ratio* inštitucionálny mechanizmus, ktorý nasleduje až v prípade nefunkčnosti všetkých ostatných orgánov verejnej moci, ktoré sa na ochrane ústavnosti podieľajú. Sťažovateľ netvrdil, že by sa krajský súd dopytoval, čo sa týka prípadnej odpovede, na žiadosť, čím by aj sám odstránil pochybnosti vo veci.

16. Pokiaľ sťažovateľ tvrdí, že došlo k porušeniu jeho práva na prístup súdu, nie je možné prisvedčiť takej argumentácii. Z ústavnej sťažnosti, ako ani jeho následného vyjadrenia nie je zrejmé, že by taká žiadosť bola podaná, resp. doručená krajskému súdu. Predmetné nevyplýva ani z ústavným súdom dožiadaných dokumentov, ako ani z vyjadrenia krajského súdu. Keďže ide o právoplatne skončené trestné konanie a otázku týkajúcu sa vyhotovenia fotokópie vyjadrenia vedúceho jedného z úsekov ústavu na výkon trestu odňatia slobody z dotknutého trestného spisu, ústavný súd uvádza, že sťažovateľovi nič nebráni v uplatnení takej žiadosti. Ústavný súd akcentuje, že z ústavnoprávneho hľadiska nenašiel príčinnú súvislosť medzi aktuálne namietaným postupom krajského súdu a právom alebo slobodou, ktorých porušenie sťažovateľ namieta. Informácie vyplývajúce z argumentácie sťažovateľa neboli spôsobilé presvedčiť ústavný súd o takom postupe krajského súdu, ktorý by opodstatňoval nevyhnutnosť intervencie ústavného súdu z hľadiska požadovanej ústavnoprávnej ochrany, obzvlášť, ak právo sťažovateľa na nahliadnutie (nazretie) do príslušného trestného spisu krajského súdu v priebehu času už využíval, a teda už aj v minulosti aplikoval § 69 ods. 1 Trestného poriadku. Zároveň je potrebné uviesť, že sťažovateľovo právo nebolo eliminované, keďže stále má možnosť podať žiadosť o nazretie do trestného spisu a požiadať o vyhotovenie kópie dotknutého dokumentu.

17. S prihliadnutím na všetky dosiaľ uvedené skutočnosti a okolnosti danej veci ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

IV.2. K namietanému porušeniu čl. 47 ods. 3 ústavy v spojení s čl. 12 ods. 1 ústavy:

18. Z obsahu ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ svoju argumentáciu o porušení čl. 47 ods. 3 a čl. 12 ods. 1 ústavy odvodzuje od namietaného porušenia práva na spravodlivý proces. Keďže ústavný súd dospel k záveru, že v danom prípade nemohlo dôjsť k porušeniu práva na spravodlivý proces, nemohlo v takomto prípade dôjsť ani k porušeniu základného práva podľa čl. 47 ods. 3 ústavy v spojení s čl. 12 ods. 1 ústavy. Z uvedeného dôvodu ústavný súd odmietol ústavnú sťažnosť sťažovateľa aj v tejto časti ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

IV.3. K namietanému porušeniu základných práv podľa čl. 16 ods. 2 ústavy a čl. 19 ods. 1 ústavy:

19. Sťažovateľ namieta, že tým, že sa „*rôzne osoby oboznamujú s ponižujúcim a znevažujúcim vyjadrením* [REDAKOVANÉ] dochádza k zásahu do jeho ľudskej dôstojnosti. Zároveň uvádza, že od novembra 2022 musí „*trpieť a znášať hanlivé a ničím nepodložené vyjadrenie*“ [REDAKOVANÉ]. Nesprístupnením mu jeho kópie nemôže požiadať o poskytnutie právnej pomoci s cieľom podať žalobu na ochranu osobnosti, čo predstavuje porušenie jeho práva na ochranu pred ponižujúcim zaobchádzaním.

20. V tejto súvislosti ústavný súd konštatuje, že zaobchádzanie v zmysle čl. 16 ods. 2 ústavy musí (vo všeobecnosti) dosiahnuť minimálnu mieru závažnosti v rozsahu tohto článku. Posúdenie tohto minima je vzhľadom na povahu veci relatívne; závisí od posúdenia všetkých okolností prípadu, ako napríklad dĺžka trvania, jeho fyzické a duševné dopady a v niektorých prípadoch aj pohlavie, vek a zdravotný stav obete (rozsudok Európskej komisie pre ľudské práva vo veci Írsko proti Spojenému kráľovstvu z 18. 1. 1978, sťažnosť č. 5310/71, bod 162). Za ponižujúce zaobchádzanie je potrebné považovať také zaobchádzanie, ktoré u obetí vzbudzuje strach, úzkosť

a pocit podradenosti a ktoré je schopné ich ponížiť alebo znevážiť. Ide o také zaobchádzanie, ktoré by viedlo k prelomeniu psychického alebo fyzického odporu obete (už citovaný Írsko proti Spojenému kráľovstvu, bod 167) alebo viedlo obeť k tomu, aby konala proti svojej vôli alebo svedomiu (m. m. I. ÚS 488/2019).

21. Ústavný súd vzhľadom na okolnosti predbežne prerokovanej veci uvádza, že nevyhotovením fotokópie dokumentu, ohľadom ktorej krajský súd neviduje žiadnu žiadosť o jej vyhotovenie, nebolo možné zasiahnuť do sťažovateľovho práva podľa čl. 16 ods. 2 ústavy či podľa čl. 19 ods. 1 ústavy. Ako už bolo skôr uvedené, sťažovateľ má stále zachované právo podať takú žiadosť, ako aj požiadať o nazretie do spisu. Z uvedeného dôvodu ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa v rámci predbežného prerokovania aj v tejto časti odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde. Dopĺňa, že ak by pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti sťažovateľa neurobil tento záver, ostatné námietky týkajúce sa obsahu samotného dotknutého vyjadrenia by aj tak musel odmietnuť ako neprípustné z dôvodu nevyčerpania prostriedkov, ktoré mu zákon na ochranu označených základných práv poskytuje.

IV.4. K žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu:

22. Podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde možno v konaní pred ústavným súdom ustanoviť fyzickej alebo právnickej osobe právneho zástupcu, ak taká osoba o to požiada, ak to odôvodňujú jej majetkové pomery a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Ak hoci len jeden z týchto predpokladov nie je splnený, nemožno právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom ustanoviť (m. m. I. ÚS 333/2020). V prípade ústavnej sťažnosti, pri ktorej je daný dôvod na jej odmietnutie, ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Preto neboli splnené podmienky na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom a žiadosti sťažovateľa podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde nebolo vyhovené.

23. Ústavný súd v závere do budúca upozorňuje sťažovateľa na zvolený neprimeraný spôsob jeho komunikácie v úradnom styku, t. j. jazyk, akým komunikuje ústavnému súdu svoje výhrady. Dovoľuje si upriamiť jeho pozornosť na to, že podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva „*V zásade smie byť sťažnosť odmietnutá ako neprijateľná podľa čl. 35 ods. 3 dohovoru, pokiaľ bola vedome založená na nepravdivých faktoch, a rovnako ak používa útočný, resp. hrubo urážlivý jazyk*“ (Řehák v. Česká republika, No. 67208/01, rozhodnutie z 18. 5. 2004, III. ÚS 52/06). Ústavný súd už tiež vyslovil, že v prípade hrubo neslušného alebo urážlivého obsahu návrhu môže byť tento návrh odmietnutý pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí, pokiaľ záujmy ochrany ústavnosti nevyžadujú iný postup (m. m. III. ÚS 52/06, III. ÚS 26/07, III. ÚS 281/2015).

24. Keďže ústavná sťažnosť bola ako celok odmietnutá, rozhodovanie o ďalších návrhoch sťažovateľa stratilo opodstatnenie, a preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. decembra 2023

Jana Baricová
predsedníčka senátu